

Parlament dels graduats Montse Rodriguez

**Acte acadèmic de graduació
de la promoció 2016**

Barcelona, 2 de juliol del 2016

**Universitat
Pompeu Fabra
*Barcelona***

Membres de la Facultat, companys, familiars i amics,

Avui és el dia entre dies. Enhorabona, ho hem aconseguit!

Avui girem el cap per mirar enrere i veure com hem canviat. Ens n'adonem que, a poc a poc, hem anat perdent la timidesa dels principiants.

Ens arriba el record de la persona que vam conèixer en creuar les portes el primer dia d'universitat. A voltes, recordem que ens va dir amb un fil de veu que teníem uns ulls molt bonics, per tal d'intentar trencar el gel del moment.

Sentíem que els somnis ens estaven esperant. Ens sentíem especials. Ens sentíem més grans. Ho havíem vist tantes vegades per televisió: Ally McBeal, Harvey Specter a Suits o Alicia Florik a The good wife...

Per a alguns significava ser els primers de la família a tenir titulació universitària. Per a d'altres, suposava continuar amb el llegat del pare o de la mare. Aquell despatx, aquella notaria...

D'ençà que ens preguntàvem què esperaven ells de nosaltres. Ara ens preguntem que esperem de nosaltres mateixos.

Tenim una bona educació. Tenim el títol de graduats en Dret. Som la 15a. millor universitat del món amb menys de 50 anys; som la universitat de l'estat espanyol més eficient i productiva. Potser pensem en aquest fet com un bitllet cap a una vida millor. No obstant això, també és un bitllet per canviar el món. És la nostra responsabilitat marcar la diferència.

No em mal interpreteu; l'educació és una cosa admirable, però és bo recordar de tant en tant que res que valgui la pena pot ser ensenyat. L'excel·lència no és una habilitat. És una actitud.

A la vida hem d'utilitzar tots els talents que posseïm: el bosc estaria molt silenciós si només cantessin els ocells que canten millor.

Si avui us hagués de fer un sol regal, aquest seria que us poguéssiu veure a través dels meus ulls.

Ja que malgrat que he resat perquè arribés aquest moment. Malgrat que he marcat els dies al calendari, he comptat els minuts i els segons. Malgrat tot.

Pel camí, he fet amics que m'han inspirat. He conegut persones intel•ligents, persones fortes, persones apassionades que han esdevingut més que companys. I que han fet possible que aquesta sigui una universitat d'excel•lència internacional. No us equivoqueu, això no vol dir que el camí sigui més fàcil. Tampoc deixeu que les vostres pors s'enduguin per davant els vostres desitjos. En paraules del mateix Woody Allen:

“Està clar que el futur ofereix grans oportunitats. També ofereix trampes. El truc està a evitar les trampes, aprofitar les oportunitats i tornar a casa a les sis en punt”

Moltes gràcies!

